

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.511/2010/4. szám

### A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Hronszky Regina ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Kovácsné Dr. Antal Éva jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen tisztességtelen versenyeztetés tilalmába ütköző jogsértés megállapítása iránt indult perében, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. március 29. napján kelt, 25.G. 40.031/2010/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

#### ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy leletezés terhével fizessen meg az államnak 9000 (Kilencezer) Ft fellebbezési illetéket, és 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6250 (Hatezer-kettőszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

#### Indokolás:

Az alperes a „Z. Ny.”, a ... városi villamosvasút fejlesztése nagyprojekttel összefüggő, nem közbeszerzési vonatkozású, ügyvédi feladatok ellátására vonatkozó ajánlattételi felhívást tett közzé 2009. június 5. napján a projekt hivatalos honlapján, valamint a ... elnevezésű, térítésmentes helyi hetilap 2009/23. számának 6. oldalán, és a 2009/24. számának 2. oldalán. Az ajánlattételi dokumentáció az alperes székhelyén ingyenesen volt átvehető.

Az ajánlattételi felhívás 7.) pontja szerint:

„Az ajánlatok bírálati szempontjai: legalacsonyabb ajánlati ár. Megadandó az 1 órára vetített nettó óradíj, amely magában foglal minden, a feladat ellátásához kapcsolódó járulékos költséget is.”

Az ajánlattételi felhívás 8.) pontja az ajánlattételi határidőt 2009. július 6. napján határozta meg.

Az ajánlattételi felhívás 13.) pontjában „az egyéb információk” között szerepelt az, hogy „Kérjük EU-jogi jártasságát EU/nemzetközi projektekkel kapcsolatos referenciákon keresztül, annak rövid ismertetésével megadni.”, illetve, hogy a mellékleteket képező

nyilatkozatokat a pályázónak ki kell töltenie. Ebben a pontban került rögzítésre az is, hogy „Az ajánlatok elbírálásánál az ajánlati felhívás 7.) pontjában rögzítettek mellett előnyt élvez az az ajánlattevő, aki a FIDIC-es (...) eljárásrendet ismeri, van tapasztalata ilyen módon bonyolított projekt jogi vonatkozású ügyeinek kezelésében, és ezt megfelelő referenciákkal igazolni tudja.”

A felperes 2009. június 8. napján vette át az ajánlattételi dokumentációt. Ekkor hívta fel az alperes figyelmét arra, hogy az ajánlattétel nem határozta meg pontosan az ajánlatok benyújtásának a határidejét.

Az alperes a 2009. július 1. napján kelt ajánlati felhívás kiegészítésében az eredeti ajánlattételi felhívásnak a 13.) pontját kiegészítette azzal, hogy az ajánlatokat egy eredeti példányban, zárt csomagolásban kell benyújtani, amelyen fel kell tüntetni azt, hogy „ügyvédi feladatok ellátása”, valamint azok nem bonthatók fel 2009. július 6-án 11 óráig.

A felperes az ügyvédi tevékenység ellátására irányuló ajánlatát 2009. július 6-án 10 óra 47 perckor nyújtotta be az alperesnek. Az alperes által 2009. július 6. napján 11 órakor megkezdett, és 11 óra 20 perckor berekesztett bontási eljáráson - az erről készült jegyzőkönyv tanúsága szerint - a beérkezett és a helyszínen ismertetett 11 db pályázat közül a felperesi ügyvédi iroda tette a legalacsonyabb, nettó 1245/Ft/óra összegű ajánlati árat.

A felperes ajánlata rendelkezett valamennyi, az alperesi ajánlattételi felhívás mellékletét képező, kitöltött nyomtatvány-melléklettel, és a felperes megtette valamennyi, az ajánlattételi felhívásban előírt nyilatkozatot.

Az EU-jogi jártasságra és az FIDIC tapasztalatra vonatkozó nyilatkozatában előadta, hogy felperes ügyvéd Európai Unió jogi jártasságot szerzett egyrészt a ...-i Egyetem Állam és Jogtudományi Karán 1998-2000 év között joghallgatóként elvégzett európai uniós kereskedelmi jog című modul teljesítésével, továbbá 2003. januárjától 3 hónapos szakmai gyakorlaton vett részt ... szigetén, ahol tanulmányozhatta egy csatlakozás előtt álló európai ország jogharmonizációs és projekt előkészítő munkáját. Ezen projektek csatlakozást követő megvalósítását 2005 év közepén egy újabb 2 hetes tanulmányút keretén belül tanulmányozta.

A nyilatkozat értelmében a felperes FIDIC tapasztalattal nem rendelkezik.

Az alperes 2009. július 8. napján írásban hiánypótlásra hívta fel a felperest, jelezve, hogy a felperes ajánlata nem tartalmazza az ajánlattételi felhívás szerint kitöltendő 2. számú, 3. számú, és a 4. számú nyilatkozatokat, az EU jártasságra vonatkozó referenciákat, a FIDIC eljárási rend ismeretére vonatkozó nyilatkozatot, és a FIDIC eljárásrendben végzett tevékenységek referenciáit. Ugyanaznap az alperes írásban indokolást is kért a felperestől az ajánlatában feltüntetett „kirívóan alacsony ellenszolgáltatásra tekintettel”.

A felperesnek a hiánypótlási felhívásra tett reagálása következtében az alperes a 2009. július 9-én kelt levelében közölte a felperessel, hogy adminisztrációs hibát követett el, az általa hiányolt nyilatkozatokat a felperes megtette, és kérte, hogy a felperes tekintse semmisnek a hiánypótlási felhívást.

A felperes 2009. július 28. napján vette át az alperes 2009. július 27. napján kelt, ... számú levelét, amely tartalmazta, hogy az ajánlatok formai ellenőrzését követően lefolytatott hiánypótlási eljárás eredményeként három ajánlattevő nyújtott be teljes körű ajánlatot. A három hiánytalan ajánlat közül az értékelő bizottság a legalacsonyabb ajánlati árral pályázó ajánlattevőt javasolta elfogadásra. A projektet irányító bizottság döntése alapján a K. és T. Ügyvédi Iroda lett a nyertes ajánlattevő.

A döntés mellékleteként az alperes elküldte a felperesnek a „hiánypótlás és értékelés” elnevezésű okiratot is, amely tartalmazta, hogy a beadott ajánlatok érvényesek voltak, két ajánlat (a Dr. M. ZS. ügyvéd és a K. és T. Ügyvédi Iroda) esetében a beérkezett dokumentumok teljes körűek voltak, míg 9 esetben hiánypótlási felhívás került kiadásra az EU és FIDIC ismeretek és referenciák tárgyában. Két ajánlat esetében pedig - és ezek között volt a felperes ajánlata is - a kirívóan alacsony díj indoklását is kérték. Az okirat tartalmazta a felperes által benyújtott ajánlatban szereplő megbízási díj meghatározásának a felperes előadása szerinti szempontjait, amelyet az alperes túlzottan alacsonynak tartott a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet rendelkezéseit is figyelembe véve. Az alperes nem fogadta el a felperesnek azt a hivatkozását sem, hogy az általa ajánlott díj megfelel a helyben szokásos mértékű megbízási díj mértékének, mivel a többi miskolci pályázó lényegesen magasabb árat ajánlott pályázatában.

A ... Megyei Jogú Város Közgyűlésének 2009. szeptemberi ülésén az alperes jóváhagyás végett előterjesztette a „Beszámoló a nagyprojekt előrehaladásáról 2009. január-augusztus időszakban” című anyagot. Ez tartalmazta, hogy a projekt jogi tanácsadó kiválasztására meghirdetett nem közbeszerzési pályázat eredménnyel zárult, a nyertes a K. és T. Ügyvédi Iroda lett.

A nyertes ügyvédi iroda ajánlatában nettó 11 000 Ft/óra ajánlati óradíj szerepelt árként. A K. és T. Ügyvédi Iroda számos referenciát nyújtott be a FIDIC-es eljárásrend ismeretében és az ilyen módon bonyolított projektek jogi vonatkozású ügyeinek kezelésében szerzett tapasztalatokkal összefüggésben, és egyéb, az elvégzendő feladatokhoz kapcsolódó szakmai, valamint az EU-jogi, szabályozási tapasztalatok és az EU projekt finanszírozásban való jártasságot tanúsító referenciákat is benyújtott.

A felperes a keresetében a Tptv. 7. §-ára, 86. § (2) bekezdésére, és a Ptk. 4. és 5. §-aira hivatkozva annak a megállapítását kérte a bíróságtól, hogy az alperes a pályáztatás során a tisztességtelen versenyeztetés tilalmába ütköző jogsértést követett el. Kérte az alperes marasztalását a perköltség viselésére is.

Kereseti hivatkozása szerint az alperes jogellenes módon választotta ki az ajánlattevők közül a nyertes pályázót, az alperes eljárása sértette a Tptv. 7. §-ában foglaltakat, és ellentétes volt a Ptk. 4. és 5. §-aiban megfogalmazott alapelvekkel is. Hivatkozott több közzétett bírósági eseti döntésben foglaltakra.

Álláspontja szerint az alperes által közzétett nyilvános ajánlattételi felhívás 7.) pontja értelmében az ajánlatok egyetlen bírálati szempontja a legalacsonyabb ajánlati ár (a nettó óradíj) volt, a legalacsonyabb ajánlati árat pedig a felperes tette meg. Az alperesnek nyilvánvalóan az kellett volna legyen az érdeke, hogy a legelőnyösebb pályázatot válassza ki. A felperes szerint az ajánlati felhívás nem adott mérlegelési lehetőséget az alperes számára, utóbb pedig nem módosíthatta volna a bírálat szempontjait.

A közzétett felhívás nem tartalmazott semmilyen kitételt egy olyan minimális ajánlati árra vonatkozóan, amelyet az elbírálás során az alperes „kirívóan alacsonynak” minősíthet, ezért alaptalanul zárta ki a felperest.

Állította, hogy az ajánlattételi felhívás egyetlen bírálati szempontot tartalmazott, amely a versenyhelyzetet kizárólag az ajánlati árra hegyezte ki. Bár az alperesnek módjában állt volna egyéb bírálati szempontokat is meghatározni a felhívásban, de ezt nem tette, ezért nyilvánvaló célja a minél kedvezőbb ajánlati ár elérése volt.

A felperes a keresetlevelében ismertette azokat a szempontokat, amelyeket figyelembe vett az ajánlati ár meghatározásakor. E körben hivatkozott arra, hogy az ügyvédi munkadíj szabad megállapodás tárgya, és az alperes eljárása - az, hogy a felperesi ajánlott díjnál tízszer nagyobb összegű díjért kötött szerződést a nyertesnek kihirdetett pályázóval - ellentétes a pályázati kiírásban rögzített feltételekkel és a józanész szerinti megfontolásokkal is.

Álláspontja szerint az alperes jogellenesen, önkényesen, a versenyeztetés tisztaságát sértve, és a felperest hátrányosan megkülönböztetve zárta ki a pályázók közül a felperest a kirívóan alacsony árra történt hivatkozással.

Utalt arra is, hogy ő maga ajánlatának megtételétől számítva 60 napig ajánlati kötöttségben volt, ezért nem lett volna akadálya szerződéskötésnek.

Az alperes az érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Nem vitatta, hogy az ajánlati felhívás 7.) pontja bírálati szempontként a legalacsonyabb ajánlati árat jelöli meg, de hangsúlyozta, hogy az ajánlatkérő meg kívánta vizsgálni az ajánlattevők szakmai alkalmasságát, korábbi tapasztalatait, referenciáit is, mivel a projekt európai uniós forrásból, kiemelten magas összegben valósul meg, amelynek során speciális jogi szaktudás és tanácsadási képesség szükséges. Ezért kerültek az ajánlati felhívás 13.) pontjában meghatározásra a sikeres pályázat további feltételei.

A peres felek között a nézetkülönbség az ajánlati felhívás értelmezésében állt fent. Az alperes értelmezése szerint az ajánlati felhívásban meghatározott feltételek alapján egyértelműen megállapítható, hogy nem az egyetlen és kizárólagos bírálati szempont volt az ajánlati ár, az ajánlatkérő ezt meghaladóan ugyanolyan súllyal figyelembe vehette a szakmai alkalmasságot, tapasztalatot és a referenciákat is. Az alperes az ajánlattételi felhívás 7.) és a 13.) pontját úgy értékelte, hogy a 7.) pontban írt bírálati szempont csak a 13.) pontban írt feltételnek megfelelő ajánlatok között érvényesül.

Tévesnek tartotta felperesnek azt a hivatkozását, hogy az alperes utóbb módosította a bírálat szempontjait.

Utalt arra, hogy a felperes sem az eredeti ajánlatában, sem a hiánypótlás során nem nyújtott be a FIDIC eljárásrenddel, illetve az EU-jogi ismeretekkel kapcsolatos tényleges referenciát, az ebben a körben tett nyilatkozata egy graduális képzésben felvett, a kiírás témájához nem közvetlenül kapcsolódó szeminárium elvégzéséről, valamint a FIDIC eljárásrendnek az ajánlati felhívás megjelenése utáni időszakban történt megismeréséről tanúskodnak. Ezek egyike sem tekinthető a kiírásban szereplő feltételek megfelelő igazolásának.

Elismerte, hogy az ajánlattételi felhívással az volt a célja, hogy az ajánlattevőket nyílt piaci versenyeztetésnek tegye ki, és ezáltal minél alacsonyabb ajánlati árat érjen el, de ez a szándéka nem vezethetett oda, hogy egy kiemelt projekt szakmai támogatását pusztán annak költségtényezőire alapozza. Az ilyen jellegű árverseny az ún. dömpingárnak kedvezne, ezáltal versenyellenes helyzetet teremtene. A versenyjogi gyakorlatban kialakult általános elvnek, és az alperestől elvárt jóhiszeműség és tisztességes eljárás elvének is megfelelt ezért az, hogy a kirívóan alacsony árra hivatkozással az alperes figyelmen kívül hagyta a legalacsonyabb ajánlati árat tevőt.

Az alperes hivatkozott arra is, hogy a felperes keresete nem felel meg a Pp. 123. §-ában írt feltételeknek, mivel a felperes már bejelentette az alperes felé a kárigényét a pert megelőzően, tehát azt a perben is előterjeszthetné az összegszerűséget is megjelölve.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes sérelmét nem az alperes, hanem a nyertes versenytársa okozta, ezért a felperesnek a Tpvt. 11. § (2) bekezdés c.) pontja alapján nem az alperest, hanem a nyertes vetélytársát kellett volna perelnie.

Kérte a felperes kötelezését a perrel felmerült költségei megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, és azt ítéletével elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10 000 Ft perköltséget.

Megállapította, hogy a perrel felmerült, előlegezett költségeit a felperes maga viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy az alperes érdemi ellenkérelmének tartalma folytán mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy a felperes kereseti kérelme megfelel-e a Pp. 123. §-ában írt követelményeknek. A felperes az alperessel szemben nem kártérítési keresetet támasztott, a perben kártérítésre irányuló jognyilatkozatot csak jogfenntartó hatállyal tett. Az pedig a per eldöntése szempontjából közömbös, hogy a pert megelőzően a felperes milyen tartalmú felszólításokat intézett az alpereshez. Ezentúl a felperes által előterjesztett megállapítási tartalmú kereset előterjesztését külön jogszabály, a Tpvt. 86. § (2) bekezdésének a.) pontja teszi lehetővé, ezért ez az önálló, nevesített kereset a Pp. 123. §-ában írt feltételek hiányában is előterjeszthető.

Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság az alperesnek a Tpvt. 11. § (2) bekezdés c.) pontjára történt hivatkozását is, mivel az ott szabályozott, a gazdasági versenyt korlátozó megállapodások tilalmára, illetve ezen tilalom megsértését képező magatartások szankcionálására a Tpvt. 86. § (1) bekezdése szerint nem a bíróságnak van hatásköre.

Nem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság a felperesnek a Ptk. 4. § (4) bekezdésére, illetve az 5. § (2) bekezdése rendelkezéseire történt hivatkozását sem. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis az e szakaszokban megfogalmazott anyagi jogi elvek alkalmazását lehetővé tevő tényállás megállapítása esetén sem kerülhet sor automatikusan a felperes által érvényesített, a Tpvt. 7. §-ában foglalt tilalomba ütközés, mint jogsértés megállapítására. Önmagában az, hogy egy adott versenyeztetés kapcsán tanúsított magatartás nem felel meg az általában elvárhatóság követelményének, és/vagy egyébként a joggal való visszaélés tilalmába ütközik, még nem jelenti azt, hogy meg lehet állapítani a Tpvt. 7. §-ában foglalt tilalom megsértését is.

A Tpvt. 7. §-ába foglalt tilalomba ütköző magatartás fogalmilag és szükségképpen megvalósítja azonban egyúttal a joggal való visszaélést is, de legalábbis megállapítható, hogy ilyen magatartás nem felel meg az általában elvárható magatartás társadalmi követelményének. A perbeli tényállásban írt alperesi magatartást ezért nem a Ptk. alkalmazásával, hanem a kifejezetten az adott jogviszonyra irányadó jogszabályi rendelkezés, a Tpvt. 7. §-a alapján kellett minősíteni.

A felperes keresetében hivatkozott eseti bírósági döntésekben írtakat is mérlegelve a Tpt. 7. §-a szerint azt állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes akkor nem sérti a pályáztatás tisztaságát, ha az ajánlattételi felhívásban pontosan meghatározott bírálati szempontok alapján a legelőnyösebb ajánlatot választja ki, és az így kiválasztott nyertessel köti meg az ajánlattétellel érintett, és a pályázattal azonos tartalmú szerződést.

Az elsőfokú bíróság a perbeli adatok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes ennek a kötelezettségének eleget tett.

Az ajánlati felhívás egyértelműen tartalmazta, hogy a legalacsonyabb ajánlati ár, mint bírálati szempont mellett az ajánlatok elbírálásánál előnyt élvez az az ajánlattevő, aki tapasztalattal rendelkezik a FIDIC-es eljárásrend alkalmazásában. Mivel az ajánlattételi felhívás nem tartalmazott erre történő utalást, ezért az elsőfokú bíróság nem osztotta azt a felperesi álláspontot, hogy a tapasztalatok és a referenciák csak az azonos árat tartalmazó ajánlatok közötti kiválasztás során érvényesülhetnek. Az elsőfokú bíróság is az alperessel azonosan értelmezte az ajánlattételi felhívás 7.) és 13.) pontjait akként, hogy az alperes nem tekintette egyiket sem elsődlegesnek a másikkal szemben, és döntő részben alaposnak találta az alperesi ellenkérelemben a FIDIC-es eljárásbeli jártassággal, illetve annak szükségességével összefüggésben előadottakat, bár a felhívás értelmezése során nem lehetett azt az alperes által hivatkozott következtetést sem levonni, hogy az ár, mint kiválasztási szempont csak a 13.) pontban írt feltételeknek egyaránt megfelelő ajánlattevők között érvényesülhet. A perbeli esetben csak 2 db olyan ajánlat volt, amelyik tartalmazott a FIDIC-es eljárási renddel kapcsolatos jártasságot igazoló referenciákat is, és ezen két ajánlat közül az alperes az általa meghirdetett bírálati szempontok alapján az olcsóbbat választotta ki, azt hirdette ki nyertesnek. Az elsőfokú bíróság ezért azt állapította meg, hogy az alperes a versenyeztetés-pályáztatás tisztaságát nem sértette meg a pályázaton nyertes ajánlattevő kiválasztásával és nyertesként való kihirdetésével.

Ugyanakkor megállapította az elsőfokú bíróság, hogy voltak az alperesnek a pályáztatással összefüggő, egyéb, formailag és tartalmilag is kifogásolható magatartásai - például az, hogy csak utóbb, a felperes jelzésének a hatására határozta meg pontosan a pályázatok benyújtási határidejét, hogy a felperest valójában nem létező hiányok pótlására hívta fel, illetve, hogy a felperesi pályázat elutasításának okaként olyan tényezőt (kirívóan alacsony ár) jelölt meg, amely nem szerepelt az ajánlattételi felhívásban a pályázati feltételek között, ráadásul az alperesi ellenkérelem szerint nem is ez, hanem a FIDIC-es eljárásbeli gyakorlat hiánya volt az elutasítás döntő oka. Ezek az alperesi magatartások azonban nem ütköztek az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Tpv. 7. §-ában szabályozott tisztességtelen verseny tilalmába, mivel a jogszabály szövege szerint bármely magatartás csak akkor ütközhet ebbe a tilalomba, ha az valamilyen hátrányt okoz, azaz olyan negatív tartalmú következménnyel jár, amely az adott magatartás nélkül nem következett volna be. Az alperes azonban az e körbe tartozóként megjelölt alperesi magatartások elmaradása esetén is a sérelmes döntést hozta volna meg, azaz a felperes sérelmét nem ezek az alperesi magatartások okozták.

A peresztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesnek a perrel felmerült költségei - a jogi képviselője ügyvédi munkadíjának - a megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és annak megállapítását kérte, hogy az alperes a pályáztatás során a tisztességtelen versenyeztetés tilalmába ütköző jogsértést követett el. Kérte az alperes kötelezését az első- és másodfokú perköltsége megfizetésére is.

Fellebbezési hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az ajánlattételi felhívás 7.) és 13.) pontjait, és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a 7.) és 13.) pontban írt feltételeket egyenlő súllyal kellett figyelembe vennie az alperesnek az ajánlatok elbírálása során. A két feltétel helyes értelmezéséhez a kifejezéseknek az egymásra, és az ajánlattételi felhívás teljes tartalmára kifejtett hatását kell elemezni. Az ajánlattételi felhívás 7.) pontja tartalmazta az egyetlen bírálati szempontot (a legalacsonyabb ajánlati árat), a

13.) pontban az egyéb információk elnevezés alatt egyéb, az egyetlen bírálati szemponton túlmenő további kritériumok kerültek megfogalmazásra.

Hivatkozott arra, hogy a dokumentumok szerkesztésének általánosan elfogadott szabálya az, hogy a fontosabb rendelkezések felől halad a kevésbé lényegi rendelkezések irányába. A hivatkozott ajánlattételi felhívás szerkesztése is ezt tükrözi, miszerint az ajánlatok bírálati szempontja a 7.) pontba, míg az egyéb információk az utolsó, 13.) pontban kerültek meghatározásra.

Hivatkozott arra is, hogy az „előnyt élvez” kifejezés általános, és az üzleti, gazdasági értelemben is az azonos feltétellel rendelkező körülmények esetén biztosít további lehetőséget valamely résztvevő előnyben részesítésére. Ebből, illetve a pályázatás tisztaságának követelményéből az is következik, hogy előnyben részesíteni bárkit csak az alapvető kritériumok együttállása esetén lehet. Ha nem így történik, akkor jogosulatlan elsőbbséghez jut az előnyben részesített résztvevő.

Az alperes, mint ajánlatkérő nem kívánta a két feltételt egyenrangú bírálati szempontként szabályozni az ajánlattételi felhívásában, ezért került a FIDIC tapasztalat az egyéb információk elnevezésű pont alá. Amennyiben az alperes egyenrangú szempontként kívánta volna a két feltételt meghatározni, akkor a FIDIC tapasztalattal rendelkezést is a 7.) pontban helyezi el, bírálati szempontként meghatározva. Az alperes nyilvánvaló szándéka azonban a minél alacsonyabb ajánlati ár elérése volt.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak - a felperes keresetének egyik alapvető elemét képező - a ténynek, hogy a felperes ajánlatát az alperes a kirívóan alacsony ár miatt zárta ki az ajánlatok közül, és nem a FIDIC tapasztalat hiánya miatt. Az alperes által közzétett ajánlati felhívás azonban semmilyen kitételt nem tartalmaz olyan minimális ajánlati árra vonatkozóan, amelyet az elbírálás során „kirívóan alacsonynak” minősíthetne az alperes, ezért alaptalanul zárta ki ez okból a felperes ajánlatát. Az a tény, hogy az ajánlatkérő számára kedvezőbb helyzetet szankcionálja az alperes, ellentmond a saját maga által megfogalmazott pályázati feltételeknek, és ellentmond a jó gazda módjára történő gazdálkodásnak, illetve a közpénzek hatékonyabb felhasználására vonatkozó szabályoknak, és az ésszerű gazdálkodás követelményének is.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Tévesnek tartotta az alperes fellebbezési hivatkozását, mivel az ajánlattételi felhívást annak ténylegesen tartalma szerint kell értelmezni, és nem aszerint, hogy az egyes bírálati szempontok szerkezetileg az ajánlati felhívás mely pontjában kerültek megfogalmazásra. A felhívás szerkezeti felépítése ugyanis nem jelent prioritást az egyik vagy másik szempont javára, azt együttesen kell értékelni. Hangsúlyozta, hogy az alperes a bírálati szempontok együttes értékelésének eleget tett, a pályázati kiírásban meghatározott bírálati szempontok alapján választotta ki a nyertest oly módon, hogy a két bírálati szempont együttes vizsgálata alapján megállapíthatóan a legelőnyösebb ajánlatot választotta.

Hangsúlyozta, hogy az alperes nem sértette meg a versenyeztetés-pályázatás tisztaságát a pályázaton nyertes ajánlattevő kiválasztásával és nyertesként való kihirdetésével kapcsolatos magatartásával.

Az ítéletablának a Pp. 256/A. § (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábla a Pp. 256/A. § (4) bekezdése alapján -

figyelemmel a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontjára is - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

Az ítélet tábla a fellebbezést nem találta megalapozottnak.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges körben a tényállást kellő mélységben feltárta, az irányadó jogszabályokat helytállóan értelmezte, és a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően alkalmazta, érdemben helyes döntését a perben felmerült valamennyi kérdésre kiterjedően, részletesen megindokolta.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által elfoglalt jogi állásponttal minden tekintetben egyetért, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdésének alkalmazásával - utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésére is - annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az ítélet tábla a felperes fellebbezésében megismételt, a perben is kifejtett álláspontjára reagálva jegyzi meg az alábbiakat.

A felperes által is hivatkozott, a Bírósági Döntések Tárában 2001. évben 480. sorszám alatt megjelent eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság rámutatott arra, hogy azt, hogy A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) 7. §-ának rendelkezésével védett „a verseny tisztasága”-nak a bármilyen módon való megsértése megvalósult-e, azt a bíróságnak a konkrét tényállás alapján kell eldöntenie. Ennek során a kifogásolt eseményeket nem lehet mechanikusan értékelnie, hanem az ésszerűség keretein belül, az eset összes körülményeinek figyelembevételével, a gazdasági élet általánosan elfogadott magatartási normái alapján kell mérlegelnie.

Az alperes ajánlattételi felhívásának 2.) pontja tartalmazta a pályázat tárgyának az ismertetését. Az tény, hogy a felhívás 7.) pontja az ajánlatok bírálati szempontjai között csupán egyetlen szempontot, a legalacsonyabb ajánlati árat jelölte meg, azonban a felhívás teljes szövegét helytállóan értelmezve az alperes által hangoztatott álláspontra kell eljutni.

A felhívás 13.) pontja több olyan „egyéb információt” tartalmaz, amelyek az érvényes és sikeres pályázat benyújtásához elengedhetetlenek: így a mellékelt nyilatkozatok kitöltésének szükségességét, a szerződés szerinti tevékenységi körre vonatkozó felelősségbiztosítás fennállásának igazolását, az EU-jogi jártasságnak EU/Nemzetközi projektekkel kapcsolatos referenciákon keresztül történő ismertetése. Ezeket az előírásokat mind a pályázat nélkülözhetetlen feltételeiként kell értelmezni, és itt szerepel az a kitétel is, hogy „az ajánlatok elbírálásánál az ajánlati felhívás 7.) pontjában rögzítettek mellett előnyt élvez az az ajánlattevő, aki a FIDIC-es eljárásrendet ismeri, van tapasztalata, és ezt igazolni is tudja”.

A pályázat tárgyának, illetve a 13.) pontban írt „egyéb információk” együttes értelmezésével helyesen csak azt a következtetést lehetett az ajánlattételi felhívás szövegéből levonni, hogy a kiíró az ajánlattételi felhívással elsődlegesen a projekt megvalósításában való közreműködéshez egy speciális szakismerettel rendelkező, lehetőség szerint ezt referenciákkal igazolni tudó jogászt keresett. A különböző ajánlattevők által felkínált szakismeretek rangsorolásánál pedig előnyt élveznek azok az ajánlattevők - figyelembe véve az általuk ajánlott árat is -, akik megfelelő referenciával tudják igazolni a szaktudásukat.

A pályázati kiírás fő célja a józan ész követelményei szerint is csak az lehetett, hogy megfelelő szakismerettel rendelkező közreműködővel köthessen szerződést a pályázatkíró - lehetőleg alacsony áron -, és nem pedig az, hogy mindenképpen a legalacsonyabb ajánlati árat ajánlóval kössön szerződést.

Az elsőfokú bíróság a perbeli adatokat helytállóan értékelve jutott arra a megállapításra, hogy az alperes nem sértette meg a pályázatok elbírálása és a nyertes kihirdetése során a Tpvt. 7. §-ában védett, a versenyeztetés tisztaságát, az ajánlattételi felhívásban írt elbírálási szempontokat valamennyi pályázóval szemben érvényesítette, és annak megfelelően választotta ki a pályázók közül a nyertest.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli.

Észlelte az ítélőtábla, hogy a felperes a fellebbezésén 27 000 Ft fellebbezési illetéket rótt le. Az illetékekről szóló többször módosított 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 37. § (3) bekezdés c.) pontjának a 2009. évi L. törvénnyel módosított rendelkezése szerint az ítélőtábla előtti fellebbezési eljárásban peres eljárás esetén az illeték alapja 600 000 Ft. Erre tekintettel az ítélőtábla kötelezte a felperest, hogy leletezés terhével fizessen meg az államnak 9000 Ft, a fellebbezésen le nem rótt fellebbezési illetéket.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint pedig a peres eljárásnak minősülő felperest kötelezte az alperesnek a fellebbezési eljárással felmerült, az alperes jogi képviselőjének a bírósági eljárásban megállapítható 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján 5000 Ft + ÁFA = 6250 Ft-ban megállapított összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére.

Debrecen, 2010. október hó 29. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:  
Kiadó